

[Krag.]

ningerne for at foretage en saadan Udregning, hvis han blev stillet overfor Opgaven og fik de fornødne Hjælpemidler stillet til Disposition. Men den højtærede Minister har jo ogsaa vist Tinget det Hensyn at fritage os for hele dette Problems nærmere Undersøgelse ved Opstilling af den Tabel, der findes Spalte 4505 i Tillæg A., og det Uheld, der er sket for mig, er dette, at jeg har noteret to Tal fra den sidste Søjle i Stedet for fra den første. Men det berører ikke selve Sagen det fjerneste. (Trier: Jo). Nej, thi ligesom Beløbet i den sidste Søjle, hvor der er Tale om en Aarsløn paa 2 700 Kr., er væsentlig højere end de Erstatningsbeløb, der nu udbetales, saaledes er ganske det samme ogsaa Tilfældet for Beløbene i den første Søjle, selv om naturligvis Differencen her ikke er saa stor.

De to Beløb, som Talen er om, er for en Enke uden Børn som Erstatning ved Død efter Loven af 1927 7 140 Kr., hvilket nu skal forhøjes til 8 400 Kr., og 12 495 Kr. for en Enke med Børn, hvilket skal forhøjes til 14 700 Kr. Altsaa staar min Paastand fast om, at det radikale Venstre nu gaar til at forhøje disse Ydelser, uanset at man gav fuld Tilslutning til de Ydelser, vi naaede til i 1927, da Pristallet var 178, medens det nu er 162.

Kovendingen er ganske aabenbar. De Forklaringer, der hidtil er givet, er værdiløse — og de er kommet fra Partiet selv. Nu ved jeg naturligvis ikke, om den højtærede Socialminister kan møde op med en anden Forklaring; det faar vi muligvis at høre. Men det ærede Medlem Hr. Mads Larsen maa ikke tro, at han med den Skrivefejl, som jeg har haft det Uheld i denne Forbindelse at begaa, kan klare denne Sag, hverken i denne Sal eller udenfor denne.

Det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa en Række Betragtninger først og fremmest med Hensyn til Forslaget om Forsikringsforbund til Afløsning af den Ordning, vi har haft siden 1897, og det ærede Medlem mente, at de Betragtninger, der er fremført imod den foreslaede Ordning, var rent næringsretlige Betragtninger.

Det kunde være fristende at komme dybere ind paa hele dette Spørgsmaal. Jeg kan paa ingen Maade give det ærede Medlem Ret i den Konklusion, han her

drog med Hensyn til det Grundlag, hvorudfra vi ræsonnerede. Men endelig kan der da ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor en Virksomhed er koncessioneret — og det er jo det, der er Tale om for disse Selskabers Vedkommende —, udmærket godt være næringsretlige Hensyn at tage; og det viser sig ogsaa Gang paa Gang, at naar man fratrager koncessionerede Virksomheder deres Ret til at udøve dette eller hint, saa erstatter man dem den Skade, som de derigennem lider, idet de selvfølgelig har indrettet hele deres Arbejdsorganisation under Hensyn til den Ret, der er tilstaaet dem, og som man nu — efter min Mening i dette Tilfælde grundløst — vil berøve dem.

Men om dette Spørgsmaal kommer vi nok i nærmere Forhandling i Udvalget, og dér vil vi ogsaa have til Disposition hele det statistiske og forsikringstekniske Grundlag, som i Virkeligheden er fornødent for at føre en saadan Diskussion, naar man skal trænge til Bunds i Spørgsmaalet. Det kan ikke lade sig gøre her i Salen, derfor skal jeg afstaa fra yderligere at beskæftige mig med dette Spørgsmaal her.

Jeg kommer saa til den højtærede Ministers store Tale. Med det første Afsnit deri skal jeg ikke beskæftige mig videre. Det var fyldt af de sædvanlige ministerielle Sidehug til alt og alle; og i dem udfoldede den højtærede Socialminister i rigt Maal den Sarkasme, som han raader over, ogsaa overfor Pressen, overfor hvilken den højtærede Minister har et Privilegium, som man maaske somme Tider kunde misunde ham. Her hæver hans Sarkasme sig jo altid til de højeste Tinder og fejrer de største Triumfer.

Jeg vil sige til den højtærede Minister, at ingen misunder ham dem, og heller ikke tror jeg, der er ret mange, der noterer dem. Vi ved alle sammen, og Pressen ogsaa, hvilken overordentlig Betydning den højtærede Minister tillægger Pressen, hvilken Pris den højtærede Minister sætter paa, at der altid er en Plads aaben i Pressens Spalter for ham, og at denne Plads daglig er optaget. Ja, jeg ved ikke, om ret mange læser alle disse Notitser: Nu tænker han saadan, nu taler han saadan; nu ser han saadan ud — og saa kommer Billedet —, nu indbyder han til Foragt og Kritik, nu til Ærbødighed og Beundring. Det er en daglig Kost for